

[Indenrigsministeren.]

mig. (*Hans Hansen [Rørby]*: Det gør jeg ogsaa). (*Christmas Møller*: Hvem gør ikke det?). Ja, det er jo ikke sikkert, den er ulykkelig for alle. Men det ærede Medlem er i den Situation, at han meget ofte maa give Tilslutning til de Lovforslag, jeg forelægger. Det kan det ærede Medlem ikke lade være med, det gaar ikke an, men naar saa det ærede Medlem har givet sin Tilslutning, bebrejder han mig Alverdens Ting. Det er der dog ingen Mening i. Naar det ærede Medlem saa ofte maa erkende, at det er fornuftige Ting, jeg foreslaar, maa han have en vis Taalmodighed; jeg kan virkelig ikke reformere hele Verden i Løbet af ganske faa Maaneder. Vi tager det Stykke for Stykke, lidt efter lidt, det kommer alt sammen, men det ærede Medlem maa give en lille Smule Tid.

I øvrigt giver jeg det ærede Medlem Ret i, at dette Lovforslag ikke paa nogen Maade indeholder en Løsning af Sanerings-spørgsmaalet her i København. Dette Spørgsmaal forberedes, og der vil inden saa længe fremkomme et Resultat heraf fra Indenrigsministeriet. En meget betydelig Del af hele dette Problem behandles i den Byggelov, der paa Indenrigsministeriets Initiativ er udarbejdet Udkast til i Københavns Kommunalbestyrelse. Dette Udkast er for ganske kort Tid siden kommet til Ministeriet, hvor der arbejdes med det.

Det kommer nok alt sammen, men naar det ærede Medlem kommer saa langt ud, at han næsten bebrejder mig, at jeg vil gennemføre en Rottelov — det var meget mere rationelt at rive alle Ejendomme ned —, saa er det dog at gaa for vidt. Selv om vi gennemfører en meget vidtgaende Lovgivning, vil det alligevel tage nogen Tid, inden alle de Ejendomme er fornyet her i København, som trænger til det. Der er da ogsaa Rotter uden for København, som det kunde være rimeligt at faa udryddet.

Saa er der det besynderlige ved det ærede Medlem, at det ærede Medlem taler tit ikke saa meget om Enkeltheder og Positiviteter som om Filosofi. Det ærede Medlem kom ogsaa her i Dag med en saadan filosofisk Bemærkning, at Livet ikke lader sig lægge i Rammer. Det lød i og for sig meget godt, men det er et af den Slags Visdomsord, som man kan sige om, at de er baade rigtige og forkerte. Det kommer alt sammen an paa, hvad man lægger ind i dem. Derfor er saadan et almindeligt Udtryk egentlig uden Indhold. Denne Bemærkning er fra een Side set fuldkommen urigtig; enhver, der ser, hvad der foregaar

i Verden, maa erkende, at alle Kultursamfunds Udvikling gennem Tiderne er Eksempler paa, hvorledes det organiserede Samfund i alles Interesse afstikker Rammer, inden for hvilke det menneskelige Liv kan udvikle sig under rigtigere og bedre Former end ellers.

Endnu skal jeg sige til det ærede Medlem, at hele Grundværdistigningsskatteproblemet, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var inde paa, ved det ærede Medlem jo, at jeg er Tilhænger af at løse paa en mere rationel Maade; end det nu er løst, og at dette Spørgsmaal ogsaa overvejes sammen med de andre Spørgsmaal, der kommer til Løsning i den kommende Tid.

J. Chr. Jensen: Jeg takker den højt-ærede Minister for de Tilsagn, der blev givet til mig og ogsaa til andre Talere. Det giver mig den Opfattelse, at vi kan komme til Enighed om hele dette Spørgsmaal, naar vi nu kommer til at tale om det i et Udvalg.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i to Spørgsmaal, men saa hører Enigheden desværre ogsaa op. Jeg haaber, som sagt, at den kommer igen, naar vi kommer til at tale om det uden for denne Sal; saa tror jeg, vi kan opnaa Enighed.

Det ærede Medlem mente, at hvor Ministeren forlanger en Byplan gennemført, maa man have Punkt 5 med. Det har Ministeren allerede svaret paa, det er han villig til, og jeg sagde allerede i min første Bemærkning, at det, der er nødvendigt ved en Byplan, behøver egentlig ikke at være noget andet end en Projektering af et Vejnet og en Zoneinddeling, og Spørgsmaalet om en Zoneinddeling er netop det, Punkt 5 i § 2 tager Sigte paa. Ligeledes var Ministeren villig til at gøre Bestemmelserne om Erstatning mere tydelige, for det er en Selvfølgelighed, mener jeg, at Kreditorerne i en Ejendom maa have Lejlighed til at skønne, om en Byplan forringer den Ejendom, hvori de har Pant, og hvis Pantesikkerheden bliver ringere, maa de i første Række have Adgang til at faa Andel i det Erstatningsbeløb, det offentlige skal yde, nemlig en saadan Del af det, som svarer til, hvad man maa mene Pantesikkerheden svækkes med ved den nye Ordning.

Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Trangen til en Byplanlægning, og der saa han ganske forkert. Jeg var glad ved de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem Hr. J. S. Føget, som ser ganske anderledes stort og tydeligt paa hele dette Spørgsmaal, end det ærede Medlem Hr.